

[Thomas Have.]

gel om mindreårige, der er bortgået fra børne- eller ungdomshjem, eller børneværnselver. Når det drejer sig om lovovertrædere, kan udlevering til et andet nordisk land ske efter særlig lov, hvorimod der ikke findes tilsvarende udtrykkelig lovhjemmel til udlevering af personer, der omfattes af det foreliggende lovforslag. Udlevering af personer af denne kategori kan undertiden finde sted på grundlag af samtykke fra de pågældende, men er i øvrigt sket i henhold til loven, om udlændinges adgang til landet. Da det er tvivlsomt, om fremmedloven i alle tilfælde giver fuldt tilstrækkelig hjemmel til udlevering, har man i alle de nordiske lande anset det for hensigtsmæssigt at søge gennemført ensartede regler, der er fastsat under speciel hensyntagen til de personer, der her er på tale.

Vi lægger i socialdemokratiet vægt på, at det i bemærkningerne til lovforslaget er fremhævet, at spørgsmålet om udlevering af en person til fortsat forsorg eller behandling ikke bør ske ud fra fremmedpolitimæssige hensyn, men alene ud fra overvejelser af, hvor forsorgen eller behandlingen af den pågældende bedst kan gennemføres.

Vi har endvidere bemærket, at lovforslagets gennemførelse ikke medfører nogen pligt til udlevering. Udlevering vil således efter omstændighederne kunne nægtes, hvis det er længe siden, at den pågældende myndighed har truffet en beslutning og vedkommende i mellemtiden har tilpasset sig forholdene her i landet.

Jeg skal med disse bemærkninger tilsige mit partis velvillige tilladelse i et udvalgsarbejde med det formål at søge lovforslaget gennemført.

Lis Møller: Lovforslaget gælder personer, der i et nordisk land er underkastet administrativ frihedsberøvelse og kun af den i lovforslagets § 1 nævnte art, det vil sige bl. a. børn og unge under forsorg, psykisk afvigende personer, der misbruger beruselsesmidler osv. Lovforslaget omfatter altså ikke personer, der er berøvet frihed af domstole som led i en kriminalsag.

Da administrativ frihedsberøvelse stadig må anses for at være en nødvendighed, må lovforslaget siges at være velbegrundet, og da de i de øvrige nordiske lande gældende

regler om administrativ frihedsberøvelse i det store og hele må anses som betryggende, er der næppe betænkeligheder ved at gå ind for lovforslaget.

Men lovforslaget kan måske give anledning til at rejse mere almindelige spørgsmål om administrativ frihedsberøvelse, især om reglerne er tilfredsstillende administreret, f. eks. om det nedsatte folketingsudvalg, § 71-udvalget, fungerer tilfredsstillende, eller om det ikke er for tilbøjelig til at være den administrative myndigheds forlængede arm og i for ringe grad føler sig som de pågældende borgeres beskytter, som det vel egentlig var den nye grundlovs mening. Jeg har været medlem af dette udvalg i et år, og jeg har aldrig været til et eneste møde.

For en retsstat kan der ikke være tvivl om, at frihedsberøvelse bør forbeholdes domstolene, og at administrativ frihedsberøvelse som hovedregel bør forelægges domstolene uden hensyn til de pågældende personers eget ønske; de er jo kun sjældent i stand til at varetage deres egne interesser på bedst mulig måde. Så langt er vi desværre endnu ikke nået, og vi må derfor anerkende den administrative frihedsberøvelse som en nødvendig nødværgeforanstaltning, hvorfor jeg kan anbefale lovforslaget.

Per Federspiel: Bestemmelserne om administrativ frihedsberøvelse har jo været genstand for behandling ved mange lejligheder, og der er vel ikke nogen grund til at tro, at vi har nået den fuldkomne løsning af disse spørgsmål.

Det lovforslag, der nu er fremsat, bygger på et omhyggeligt nordisk samarbejde. Det er ikke fuldt ud overbevisende, at reglerne er tilsvarende i de andre nordiske lande, så der er nok grund til at se lidt nærmere på bestemmelserne i et udvalg.

På mit partis vegne kan jeg sige, at vi vil se med velvilje på dette lovforslag, som indeholder forskellige praktiske forbedringer og er til gavn for dem, der af ulykkelige årsager må berøves deres frihed. Vi lægger megen vægt på, at udleveringen på samme måde som den egentlige administrative frihedsberøvelse er underkastet domstolsprøvelse. Der er en lidt betænkelig bestemmelse, idet man efter § 7 kan undlade beskikkelse af en advokat, når dette efter sagens beskaffenhed findes ubetænkeligt; det er